

SPECIAL

Regd. M. 2330

Supplement to Siddhantham—January, 1948

நால்வர்

பெள்ளினத் தமிழ்

வெளியிட்டவர்கள்
கவுணியன் பதிப்பகம், சென்னை.

சிவஞானபோதம்—சுத்திராம்

அவன் அவள் அதுள்ளும் அவைகு வினைமையில்
தோற்றிய திதியே ஒடுக்கிமலத் துள்தாம்
அந்தம் ஆதி என்மனூர் புலவர்.

அவையே தானே யாய் இரு வினையில்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே.

உள்தில் தென்றலின் எனதுடல் என்றலின்
ஜம்புவன் ஒடுக்கம் அறிதலில் கண்படிடல்
உண்டு வினை யின்மையின் உணர்த்த உணர்தலின்
மாயா இயங்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

அந்தக் கரணம் அவற்றினென் றன்றலை
உங்கித்த தான்மாச் சகசமலத் துணராது
அமைச்சர சேய்ப்பவின் றஞ்சவுத் தைத்தே.

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண் மூக்கு
அளங்தறிந் தறியா ஆங்கலை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமியருள்
காந்தவுக் கண்ட பசாசத் தலையே.

உணருரு அசத்தெனின் உணரா தின்மையின்
இருதிற னங்கலது சிவாத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் ஞுவகே.

யாகவையும் குளியம் சத்தெதிர் ஆகவின்
சத்தே அறியா(து) அசத்தில் தறியாது
இருதிறன் அறிவுள(து) இரண்டலா ஆன்மா.

ஜம்புல வேடரின் அயர்க்கதனை வளர்க்கெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்த விட்டு
அண்ணியம் இன்மையின் அரங்கழல் செலுமே.

ஊனங்க கண் பாசம் உணராப் பதிவை

ஞானக் கண்ணினிற் கிஞ்சைத நாடி

உராத்து ஜைத் தேர்ந்தெணப் பாசம் ஒருவுத்
தண்ணிழலாம்பதி விதினண்ணும் அஞ்செழுத்தே.

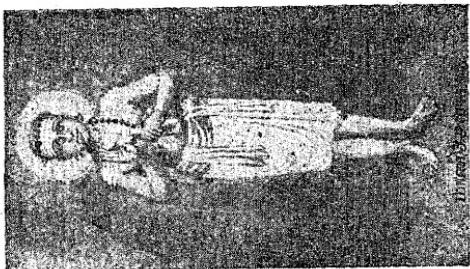
அவனே தானே ஆகிய அங்கெறி

ஏக னுகி இறைப்பனி நிற்க
மலமாயை தன்னெடு வல்வினை யின்றே.

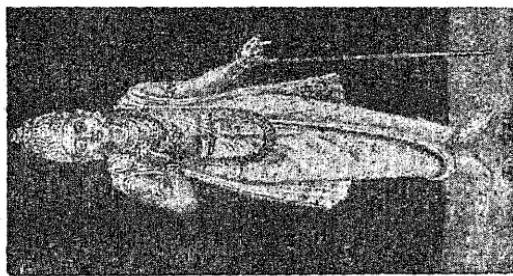
காலும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரங்கழல் செலுமே.

செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஓட்டா
அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மர்ஜி
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரனெனத் தொழுமே.

மன்னிவாசகர்

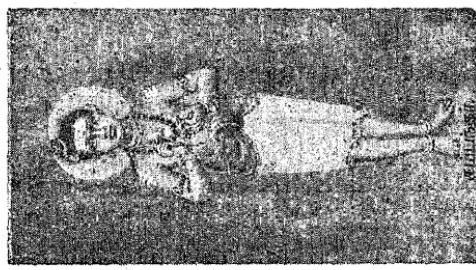
சுந்தரர்

நாவுக்கரசர்

குரானாசம்பந்தர்

காஞ்சிபுரம்-முருகேச செட்டியார்
ஸ்தாபனர், கவனியன் பதிப்பகம், சென்னை.

தண்பெருமை தானறியாத தற்பரனருளால் நால்வர்பிள்ளைத் தமிழ் எனும் இந்தூஷ் எமது அச்சக ஸ்தாபகரின் நினைவு மலராக வெளிவர கருணைபுரிந்த இறைவன் இனைமலரடிகளை வழுத்துகிறோம். புத்தகமாகவெளிவருவதற்கு யையெழுத்து பிரதிகளைகாடுத்துதலிய புலவர் பெருமக்களுக்கும், கால்வர் பிளாக் கொடுத்துதலிய திருச்செல் வேலி சித்தாங்க மழுகத்தினருக்கும் என்றும் கடப்பாடுடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

திருஞானசம்பந்தம் & கம்பேணியார்

மதிப்புதை

திருவாளர் ச. சக்திதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் உதவியது

“திருத்தேவாசமும் திருவாசகமும் உய்வைத் தரச்செய்த நால்வர் பொற்றுள் எம் முபிர்த் துணையே” என்று உள்ள குளிர்ந்து பாடினார் சைவ எல்லப்ப நாவலர். சிறப்புவகையில் தமிழகத்து அன்பர்க்கு இத்திருவாக்கு இன்றும் வாய்மையாய் இலங்கு மொழியாம். மேல்நாட்டார் இயற்கை யண்ணையின் இரகசியங்களைத் தம் ஆன்மபரிபாக அளவுக்குமேல் அறிந்துகொண்டு, உலகின் அல்லை அதிகப்படுத்திவிட்டனர். மக்கட்கு இன்பம் பெருக்கவல்ல அறிவிய லாற்றலைக் கொண்டே உலகத் துன்பப் பெருக்கிற்கும் அழிவிற்கும் வழிகோவி வருகின்றனர். இவர்கள் கண்ட இசுகப்போட்டி நாகரிக வலையில் கீழ்நாட்டாப் பெருநிலையினின்றும் வழுக்கித் தளர்நிலை செய்தி இருந்த கீழ்நாட்டாரும் அகப்பட்டுவிட்டனர். புண்ணியழுமி என்று போற்றந்துரியதாயிருந்த பாரதத் திருநாடும் அகப்பகையாலும், புறப்பகையாலும் அலக்கனுறுகின்றது. இன்று “வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்” வதற்கும் பிறநாட்டவர்போல் இந்நாட்டவரும் வழிகாணவேண்டும். நமக்கு வழிதான் யாதோ?

அது “நால்வர் போன வழி”யே யாகும். எந்த நால்வர்? சம்பந்தர், அப்பர், சந்தர்ர, மாணிக்கவாசகர் என்னும் ஆசாரியர்கள் நால்வர். இவர்கள் காட்டிய பண்ணைப் பெருநெறியானது அன்புநெறி, அறநெறி, திருநெறி, ஒளிநெறி, நன்னெறி, முன்னெறி, சிவ நெறி என்றெல்லாம் வழங்கப்பெறும். அவர்கள் காலத்திற்குத் தேவையாயிருந்த சில சமயப் போராட்டங்கள், இறைவன் பணித்தபடி அவர்கள் நடத்தினர்: நாட்டில் உண்மைப் பத்திநெறி நிலைநாட்டினர். அப்புசல்கட்கு இக்காலத்தில்

அவசியமில்லை ; எனவே அவை மறக்கத் தக்கவை. இந்நாளில் உலகாயத்தொடும் வேறு சில வெறிகளோடும் வெற்றியுறப் பொருது வறுமையையும் குணச் சிறுமையையும் ஒழித்து மக்கள் வாழ்வை மாண்புறச் செய்யவேண்டிய கடமையுள்ளது. இந்த ஞானப்போரை நடத்த விரும்புவோர் தக்கவாறு தம்மைப் பண்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் ; ஏற்ற முறையில் பணிசெய்ய வேண்டும். இது செய்தற்கு வேண்டிய குறிப்புக்கள் பல நம் ஆசாரியர்கள் நால்வர் போதனையிலும் சாதனையிலும் பொதிந்துள. தன் ணலமற்ற உறவோர் சிலர் நல்வழிகாட்ட நனிமுயல்கின்றனர். மறு மலர்ச்சி இயக்கங்கள் மல்குகின்றன. இத்தறுவாயில், சிறப்புவகையில், சைவ மக்களும், பொதுவகையில் தெய்வங் கொள்கையுடையாரனைவரும், இவ்வசாரியர்களைப்பற்றி உண்மைகள் அனைத்தையும் நுணுக்கி உணர்தல் பெரிதும் விரும்பத்தக்கதே. இவை சாதி, சமயம், மொழி, நாடு, இனம், செல்வம் முதலியவைபற்றி எழும் பின்க்குகளை ஒழித்து, அன்பும் ஒற்றுமையும் இன்பும் சமாதானமும் இந்நாட்டில் நிலவுதற்குத் துணைசெய்யும்.

இத்துணைச் சிறப்புடைய சமய குரவர்கள்மீது பாடப்பெற்றது “நால்வர் பிள்ளைத்தமிழ்” என்னும் இந்துதூல். இஃது இதுபோது வெளிவருவது மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கத்தக்க தொன்றும். இதனை நால்வர்கள்பொற் பற்றுள்ள நான்கு புலவர்கள் யாத்துள்ளனர். பாடசாலைப் பரிசூதிகாரியாயிருந்து ஒய்வு பெற்றுள்ள திருவாளர் திராவிடக் கவிமணி வே. முத்துசாமி ஐயர் எம்.எ. எல்.டி. அவர்களாது சிவப்பற்றும் தமிழ்ப்பற்றும் நாட்டு நல விருப்புமே இந்தால் வெளிவருவதற்குக் காரணமா யிருந்தன. இவர்கள் இராவப்பகதூங் தணிகைமணி வு. சு. செங்கல்வராய் பிள்ளை எம். ஏ. அவர்களைக்கொண்டு சம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழையும், தம் அருந்தவுப் புதல்வர் திருவளர்செல்வர் மு. கோ. இராம ஐயங்கைக்கொண்டு அப்பர் பிள்ளைத்தமிழையும், தமிழ்ப் பேராசிரி. யர் கவிராஜ பண்டிதர் திருவாளர் நா. கனகராஜ ஐயர் பி.ஓ.எல். அவர்களைக்கொண்டு சந்தரர் பிள்ளைத்தமிழையும் பாடுவித்தார்கள். தாமே மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழை இயற்றி நூலை

முற்றுவித்தார்கள். விரிந்த நூல்களைப் படிப்பார் தொகை இக்காலத்தில் சுருங்கி வருவதை உணர்ந்து பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கட்டுரிய பாடற்றிவருகையில் பத்திலொரு பங்காக இந்தாலிற் குறைத்துள்ளார்கள்.

இதன்கணுள்ள நான்கு பகுதிகளையும்பற்றி விரித்த ஆய்வுரை வரைதற்கு இங்கிடமில்லை யாதலின் பொதுவான மதிப்புரை சிறிதளவு புகலப்படும். (நால்வர் சரித நிகழ்ச்சிகளும், மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் அவர்தம் திருவாக்குப் பகுதிகளும் இந்தாலின் செய்யுட்கள் பலவற்றிலும் செறிந்துள்ளன. அவற்றைக் கற்க வல்லார்க்கு அவை பெருங் களிப்பட்டவல்லன.) ‘சந்தமெலாம் அடிச்சாத்தவல்ல’ ‘நான்மறை நாவர், நற்றமிழ்க்கிண்றுணை ஞான சம்பந்தர்’ பிள்ளைத்தமிழில் காணும் சில பாடல்களின் இனிய சந்த நயமும், “சொற்குறுதி யப்பரது” பிள்ளைத்தமிழில் அம்புலிப் பருவப் பாடலின் கருத்தமுகும், ‘கற்ற தமிழ்ப் புலவராம் சந்தரைப்பற்றிய பகுதியில் மிடைந்துள்ள அவர்தம் செஞ்சொன் மலர்களின் திரட்டும், ‘அழுதடி யடைந்த அன்பர்’ பகுதிக் காப்புச் செய்யுளின் கவிதை சிறப்புவகையி வெடுத்துச் செப்புதற்குரியவை.)

எனது அரிய நன்பர் திராவிடக் கல்மணியவர்கள் இந்தாலைத் தமிழுலகிற் களித்தமை குறித்தும், தம்மைப்போலவே தமது அரும்பெற்ற புதல்வரையும் சிவபத்தி அடியார் பத்தியிலும் செந்தமிழ்ப் புலமையிலும் சிறந்த சான்றேராக்கியுள்ளமைக்குறித்தும் அவருக்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுதலைப் பேரூவகையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வாழ்க் கிவகெறி, வாழ்க் கெந்தமிழ், ‘வாழ்க் கிருயாரெல்லாம்’

சபாபதி நிலயம்
175-A, லாபிட்ஸ் ரோட்டி,
இராயப்பேட்டை செண்ணை,
[14—12—1947.]

ச. சச்சிதானந்தன்.

—

திருத்தணிகேசர் துணை

முகவரை

**“ ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டுந்தென்
ஆவாயில் உறையும்எம் ஆதியே ”**

என்பதே குறிக்கோளாகக்கொண்ட சைவசமய ஆசாரியர்கள் நால்வரைப்பற்றிய இப்பிள்ளைத் தமிழ்களின் வரலாறு சைவப் பெரியார் திருவாளர் ச. சக்ஷிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் உதவிய மதிப்புரையிற் காணப்படும். இப்பிள்ளைத் தமிழ்களை யாத்தற்குக் காரணபூதசாயிருந்தவரும், கும்பகோணம் பூர்வீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளின் மூன்னிலையில் இப்பிள்ளைத் தமிழ்களைப் படித்துக் காட்டி அவர்பால் நூலாசிரியர் நால்வர்க்கும் தங்கக்காசம் ஆசியும் பெற்றவருமான திராவிடக்கவிமணி பிரம்மஹீ வே. முத்து சாமி ஜெயரவர்களும், இந்நால்லின் வெளியீட்டை விரும்பி அதற்கு வேண்டிய பல முயற்சிகளையும் தமது தவப் பற்றினாலும் சிவப் பற்றினாலும் மேற்கொண்ட அன்பர் திருவாளர் ஆறுமுக நாயனா ரவங்களும், சைவநெறி தழைத் தோங்க ஸ்ரூம்பி, சைவ சமய அங்கத்தினர்களுக்கு இலவசமாக உதவ வேண்டித், தடைப்படா வகையில் இந்நாலைத் தமது சொந்த செலவில் அச்சிட்டு உதவிய கனுணியன் அச்சுக்கூடத் தலைவரவர்களும், “ மண்ணில் நல்ல வண்ணம் ” பல்லாண்டு வாழ்ந்து சிவத் தொண்டு புரிந்து பொலியத் “ தேனு யின்னமுதமுமாய்த் தி தி கு கு ஞு சிவபெருமான் ” திருவருள் பாலிப்பாராக.

“ ஆழக தீயதெல்லாம் ; அரண் நாமமே சூழக
வையுக முந்துயர் தீர்கவே ”

வாழக வாழக வாழக

வ.
கணபதி துணை
திருச்சிந்றம்பலம்

நால்வர் பிள்ளைத் தமிழ்

I

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்

தணிகைமணி ராவ்பஹார் வ. சு. சேங்கல்வராய் பிள்ளை, எம்.எ.
இயற்றியது.

காப்பு

வெள்ளைத் திருநீற்றின் மேன்மைவிரி சம்பந்தப்
பிள்ளைக்குப் பிள்ளைத் தமிழ்பேசு—உள்ளத்தில்
அஞ்சொலைழ நாலுகர ஐந்துகர ஆளைமுகர்
கஞ்சங்கர செஞ்சுரணங் காப்பு.

நால்

1. காப்புப் பருவம்

வேத நெறிகள் தழைத்தோங்க மெப்சேர்சைவத் துறைவினாக
போத உருவா அவதரித்த புகலி வேந்தைப் புரங்திடுக [கப்
நாத விந்து கலைகடந்த ஞான மூர்த்தி தோடுகுழமூக்
காதன் மாதோர் பாகத்தன் கடவுள் காழிக் கற்பகமே.

2. செங்கிரைப் பருவம்

அந்தமறைப்பொருள்! செந்தமிழிற்றரும் அந்தன் மறைச்சிறுவ !
அப்பரைநட்புகொள் விப்பிர ! மெய்ப்பொருள் ஆரும் அறிந்திடவே
சந்தைமிகுந்த நலன்றுசெறி பாடல்கள் தந்துலகுய்ந்திடநற்
தாளம் பலபல தீம்பொலிவுறு சார மளித்தவனே !
பந்தவினைப் பினி சின்துமருத்துவ ! பந்த ணெனும் பெயரோய் !
பாரிடையேவரு பரமதயாநிதி ! பத்தர்க் கொருகதியே !
அந்தனிறைந்திடு சுந்தர நந்தன ! ஆடுக செங்கிரை
ஆண்டவர் தாண்டவர் காண்டகு கண்மணி ! ஆடுக செங்கிரை

1 சம்பந்தர் தேவாரம் ருக் வேதாரம்-கந்தரங்தாதி-96

2 “ சந்தமெல்லாம் அடிச்சாத்த வல்ல மறைஞானசம்பந்தன் ”

தேவாரம்-III-8-11-கட்டூர்

3. தாலப் பருவம்

கங்கைச் சடைமுடி நாதற்கினியன் காதற் றலமதெலாம்
 கண்டன்புடனெழு பாடற்றுதியுரை காளக் கவியரசே !
 சங்கைச் சமயிகள் மெய்யும்பதறி நாவுங் குழறிடவே
 தாழ்ந்துமனறந்து குழைந்து கலிக்தே தாமேக் கம்பெறவே
 திங்கட் சடையனை வந்திக்குங்கவி தேனேர் பண்முறையே
 தித்திக்குஞ்சிவ பத்திக்கவிபல செப்பிய ஒப்பிலியே !
 சங்கத் தமிழ்மலி செஞ்சொற் கவிமணி தாலோ ! தாலேலோ !
 சந்தத் தமிழ்தரு சண்பைக் கதிபதி தாலோ தாலேலோ !

4. சப்பாணிப் பருவம்

தேவிதரு பாலுண்ட செம்மையாற் செஞ்சடைச்
 செல்வனைப் பாராட்டியே
 தேனமுது கூட்டிடுஞ் செந்தமிழ்ப் பதிகங்கள்
 செவ்விய இசைக் கொக்கவே
 பூளிலுள ஆலயம் பலவும் பணிந்து முறை
 போற்றித் துகித்த அரசே !
 பூரண அருட் சத்தி யால்விடம் நோய்கள்பல
 போக்கிப் புரந்த புனிதா !
 தேவிலுயர் தேவரவர் நித்திலப் பந்தர்குடை
 சிவிகையொடு பொற்சின்னமும்
 சிறப்பொடு தரப்பெறு வலத்தவ ! நலத்தகு
 சிரபுரக் கலைஞரனே !
 தாவிவரு சேவில்வரு தேவுதரு தேவனே !
 சப்பாணி கொட்டியருளே !
 சம்பந்த மூர்த்தியே ! எம்பந்த நீக்களீ
 சப்பாணி கொட்டியருளே !

5. முத்தப் பருவம்

கந்தப் பெருமாள்¹ ஒளியருவாக்
 காழிப் பதியில் வருபெருமாள் !
 கவுரி மூலைப்பால் அமுதனான்டு
 கனித்த பெருமாள் ! இலகுதமிழ்ச்
 சந்தப் பெருமாள் ! மறைக்கதவஞ்
 சாத்தும் பெருமாள் ! தவப்பெருமாள் !

1 “கருக்குடி மைந்தன் தன்னெனியான மெய்ஞ்ஞானசம்பந்தன்”
 தேவாரம் III-21-11 ; கந்தபிரானும் சிவனெனியே.

சாரும் வீழி மிழலையினில்
 தங்கக்காச் பெறும் பெருமாள் !
 தந்தை வேள்விக் காயிரம் பொன்
 தந்தையீசர் தரப் பெற்ற
 தருமப் பெருமாள் ! ஐங்கெதமுத்தின்
 தாளாம்!பெற்ற தனிப் பெருமாள் !
 பெந்த மறுக்கும் வழியிரைத்த
 பெருமாள் ! முத்தந் தருகவே !
 பேசற் கிணிய பெறும் பெருமாள் !
 பெருமாள் ! முத்தந் தருகவே !

6. வருகைப் பருவம்

கமல² மலரில் இலகு தொடையல் கமழு புலவ ! வருகவே !
 ககன உலகர்³ புகழுமறைசௌல் கவிஞு ! கலைஞு ! வருகவே
 விமல ரமல ரடிகள் முடியில் மினிரு பெரும ! வருகவே !
 விழவுபொலிசெய் புகவிநகரை விழையு முதல்வ ! வருகவே !
 அமல உருவ ! சமணர்வெருவ மழுதவசன ! வருகவே .
 அருணகிரிய னமுதகவியி லமருமழக ! வருகவே
 நிமலர் புகழை நிலவு மூலகில் நிறுவு⁴ சிறுவ ! வருகவே
 'நினையென்மனதி வினிதினுலவ நிதமும் வருக ! வருகவே

7. அம்புவிப் பருவம்

‘ சிங்கன்வாண் முகமாதர் பாட ’ என்றே நின்
 சிறப்பினைப் பாடல் தோறும்
 செப்பியொரு நற்பதிகீ⁵ மப்படி யுரைத்தனன்
 தேர்ந்தறிதி ! பதிக முன்னர்த்

- 1 செய்யசடை வானவர் தம் அஞ்செழுத்தும் ஏழுதிய செம்பொற் ரூங்கள்—பெரியு புராணம்
- 2 “வணக்கமலத்தார் மிகுத்த வரைமார்பன் சம்பந்தன்” தேவாரம் 1-60-11 தாமரை மாலை-அந்தனர்க் குரியது.
- 3 “ மீணின்ற சராசரர் ஆர்த்தனரோ ”—தக்கயாகப் பரணி
- 4 “ ஞாலனின் புகழேயிக வேண்டுக்கெதன் ஆலவாயில் உறையும்எம் மாதியே ”—இதுவே சம்பந்தர் குறிக்கோள் (தேவாரம் III-108)
- 5 நினை-நினைக்கின்ற (வினை ததோகை)
- 6 திருக்கிற்றேமத் திருப்பதிகம் III-4

தங்களின் பெயர்வைப் பாடல்பல¹ சொன்ன

அத்தகைமையதை நீ யுணர்தி ; யத்
தமிழ் மாறன் “இருக்கினை நீக்கியருள் செய்தனன் ;

சாருமுன் கூனீச்சுவன்
பொங்கராத் தீண்டிய விடங் தீர்த்த புண்ணியன்

புக்குனைத் தீண்டு பாம்பு
புறந்தந்து போகவே திருவருள் பாலிப்பன்

பொய்ம்மையிலை மெய்ம்மையிது ; நீ
அங்குமிங் குந்திரிங் தலையாது நம்பியிடுன்

அம்புலீ யாட வாவே !

அமிழ்தினிய பாடலுரை தமிழ்விரக ஞானஞாடன்
அம்புலீ யாட வாவே !

8. சிற்றிற் பருவம்

ஆற்றிற் படகுன் பாடலுக்கங் கடிமைப் பட்டே
செலச் செய்தாய்

ஆகாப் பாலை நிலத்தை நெய்த ஸாக்கி அழியாப்
பேர் படைத்தாய் !

எற்றுப் பனைகள் பெண்பனையா யியங்கி யீஸ்
செய்தனை மற்

றெறும்பி னின்றும் எழிற்பாவை எழுவே செய்து
புகழ் கெர்ண்டாய் !

நோற்றுத் தவஞ்செய் கண்ணஞாக்கு நோன்றமச்
சிவஞ் பம்மளித்தாய்³

நுவலற் கரிய பெரியசெயல் கொய்தி
லீங்கன் செயவல நீ

சேற்றுப் பிறவி தனிற்கிடக்கும் சிறியேம்
சிற்றில் சிதையேலே !

தெய்வச் சைவ இளங்களிறே ! சிறியேம்
சிற்றில் சிதையேலே !

1 கூனற்றிங்கள், விரும்புங்கிங்கள்-முதலிய பதிகங்கள்

2 பாண்டியன்து மார்பிற்கஞும் முதுகிற்கஞும்-தக்கயாகப் பரணி

3 “ முத்தமிழ்வரக் பாட்டலங்கலாற் பரஞ்சுடர் திருவருப்
பெற்றுஞ் ”—காஞ்சிப்பூராணம்

9. சிறுபறைப் பருவம்

அவனிதனி லேமுன் இறந்த உயிர் மீளவே அளித்துப்
படைத்தல் செய்தாய் !

அண்டுநோய் கண்சரம் இனையன ஒழித்துங்கலன்புடன்
காத்தல் செய்தாய் !

சுவதமிடு புத்தனைடு சமணர்எண் னூயிரர் சரிந்திட
அழித்தல் செய்தாய் !

சமணரவர் உண்மைகறி காணுத படியன்று
தத்துவ மறைப்பித்தனை !

புவனிதனில் நின்மணம் காணவரும் அன்பர்கள்
பூவினிற் பிறவாவனம்

பூண்டபே ரண்பினால் ஆண்டே அங்க்கீரக
பூர்த்திசெய் தாயிங்நனம்

சிவகெற்றிய இண்மையதை ஒருபறை முழுக்கியவ
சிறுபறை முழுக்கியருளே !

சேந்தை ருக்கரிய ஞான கரக்குரிசில்
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

அனந்தசய னாத்தனும் அன்னமே ரத்தனும் அடியெங்கு முடியெங்கென
அங்கே இடந்துமே அங்கே பறந்துமே அண்ணுதற் கரியானையே

மனந்தனில் சிறுத்தியே எனையாண்ட விடையேறி மதிகுடி யிவனுமென
மண்ணுலக ருப்பியவே சுட்டிக் குறித்த எம் மாண்சிக்க வடிவழகனே !

தினங்கொறும் பரவியே இதந்தரும் பதிகங்கள் செப்பிய முதற்புலவனே !

தேரர்தங் குழுவினெடு வந்தங் கெதிர்த்துச் செயிர்த்த அப் புத்தங்க்கி
சினங்கவிர ஆங்கவன் சென்னியை உருட்டியவ ! சிறுதே ருருட்டியருளே
செயகெயென அடியர்தொழு ஜெயவீர சம்பந்த ! சிறுதே ருருட்டி
யருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

II ஸ்ரீ அப்பர் சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

திருக்காட்டேப்பன்னி - அரங்காதபுரம் திராவிடகவிமணி

வே, முத்துசாமி ஜயர் எம்.ஏ. எல்.டி. அவர்தன்

குமாரனும் மாணுக்கனுமாகிய

மு. கோ. இராமன் இயற்றியது

காப்பு

(அரங்காதபுரம் வலம்புரி விளாயகர் துதி)

கொள்ளத் தரத்தரன்சீர் கூறிமகி மூப்பர்க்குப்
பிள்ளைத் தமிழழுளியேன் பேசுதற்கீ—வள்ளற்
குணமதிகங் கொண்டு வலம்புரிகை கூடும்
கணபதியின் கான்மலர் தான் காப்பு

நாமகள் துதி

நாமார்க்கும் ஆளால்லோம் நாளுமரற் கன்றியெனத்
தாமார்க்குங் தண்டமிழிற் ரூண்டகஞ் சொல்—கோமாற்குப்
பிள்ளைத் தமிழ்பாடப் பேசுவோம் வாணிமறைக்
கிள்ளைத் துணைத்தாள் கிளர்க்கு

குரு வணக்கம்

செந்தமிழும் அன்பும் திகழுங் திருமனஞ்சேர்
அந்தணமுத் துச்சாமி யாங்கவிஞர்—எந்தைகுரு
கந்தமலர்ப் பாத கமலங் தலைக்கொண்டேன்
இந்த நூல் யாத்தற் கிணிது

நூல்

1. காப்புப் பருவம்

ஆரண விபசனைக் காரணன் வாரணன் அறமுகன் பதமலரும்

ஆர்கவி அரிதுயில் நாரணன் ஆரணன் அம்புயப் பதமலரும்

ஆரணி தாரணி காரணி வீரணி அம்பிகை பதமலரும்

அலர்மிஷை நாரணி ஆரணி பூரணி அணிமிகு பதமலரும்
சீரண வழுசெய ஆளமுரை செறிவரச் சேர்க்குதும் அன்புடனே

தெள்ளிய தேங்கவை யிற்பல அற்புத சிவதுதி செய்தவளை

ஆரண முதவிசஞ் சமுதுசெய் தரணிக ரவுஜீப் புகலியர்கோன்

அப்பரெனப்புகல் நாவினுக் கரையுனை அவனி புரக்க என்றே

2. செங்கிரைப் பருவம்

எப்புதியினும் அடியார் பேர் ஏற்ற பூதி ஏற்றமென

இல்லிற் பொருட்கெல் லாமுன்பே ரிட்டப் பேரா வேயிசைக்கும் அப்புதியெலும் திருமறையோர் ஆற்றும் விருந்தேற் றவர்முத்த

அருஞ்சே யரவும் தீண்டுதலால் ஆவி யிழுந்த அஞ்ஞான்று மெய்ப்புத் யருள் பாவிலுயிர் மீட்டித் தரனார் சேவடியை

விளங்கு மவர்குஞ் சிப்புவா விதங்தே¹ சொன்மா லைப்பதிகம் செப்புதியமன் ஞர்க்கருள்செய் செல்வா செங்கோ செங்கிரை சில மிகுநா வுக்கரசச் செல்வா செங்கோ செங்கிரை.

3. தாலப் பருவம்

பற்றற்றார்சேர் பழம்பதியைப் பாகுர் நிலாய பவளத்தைப்²

பழனஞ் சார்த்தபழம் பொருளோப் பரா அய்த் துறையெம் பசும்பொன் குற்றுலஞ்சேர் கூத்தனையக் கோகரணம் வாழ் கோமானை [னை

கோலக்காவிற் குருமணியைக் குடமுக் குறையும் விடமுணியைச் சிற்றம்பலத்தே திக்கொளையைத் திருக்காலூரிற் செழுங்கரும்பைச்

சேறைஒங்குஞ் செங்கெறியைச் சிரபுறததுச் சிவக்களிற்றை ஒற்றியூரில் உத்தமனை உவப்பாய் தாலோதாலேலோ

ஒருவாச் சிர்நாவுக்கரசாம் ஒருவா தாலோதாலேலோ.

4. சப்பாணிப் பருவம்

சலம்பு³ வொடுதா பந்தினது தாட்கே யணிய மரவேன்யான்

தமிழோ டிசைபா பலப்பலவும் சாற்ற மறவேன் என்றென்றும் கலந்தீங் கிடைட்டு முளைமறவேன் நாமம் நாயேன் மறந்தறியேன்

நம்பி ! என்னை ஆட்டகாள்ள நயந்தே வருவாய் நாளுமய்ன் உலந்தான் தலையிற் பலிகொள்ள உவந்தே ஊரூர் திரிவாய் என்

உடற்சார் சூலை நோய்தீர்க்க ஒல்லை வருவாய் எனப்பறபல் வலஞ்சார் பாடல் பகர்ந்தருஞும் வள்ளால் ! கொட்டுக சப்பாணி !

வாகி சப்பேர் போகீச ! மகிழ்ந்தே கொட்டுக சப்பாணி !

5. முத்தப் பருவம்

அப்பன்⁴ அம்மை ஓயன்னி அன்பார் மாமன் மாமியுநி

அத்த அடியார்க் கெளியாய்நி அருள்மா மழையே பொழிவாய்நி இப்பொன் னும்னி இம்மணிநி இம்முத்துமன் னி இறைவன்னி

· ஏறுர் செல்வன் நீயெனவே இனிய தமிழ்சேர் கனிவாயால்

1 தெவாரம் IV-12. 2 தெவாரம் IV-15. 3. தெவாரம் IV-1-6
4 தெவாரம் VI-95

அப்பு மதியம் ஆர்த்தசடைக் கணிந்தே பிரமன் வெண்டலையோ
டனலும் மழுவும் மான்மறியும் அங்கை எந்துஞ் சங்கரனை
செப்பும் அப்ப ! ஒப்பிலியே ! திருவாய் முத்தங் தருகவே !
திலக வதியார் திருத்தம்பீ ! திருவாய் முத்தங் தருகவே !

6. வருகைப் பருவம்

குண்ட னகித் தலைபறித்துக் குவியு மூலையார் கை நானுக்க¹

கோதார் பாவி நாய்க்கடையேன் கொடிய சூலை நேரய் நீக்கித்
தொண்ட னக்கி யாட் கொண்டு தூய நெறியே காட்டினயால்

சுடுநீற் றறைநி குளிர்வித்தாய் தோன்றுந் துணைவா என்னில
கண்டன் புகழைக் கணிதேனே கண்டின் சவையோ இவையென்ன
கண்ணித் தமிழாற் கவிமாலை கணிந்தே சூட்டுங் கவிவாண !

அண்டர் போற்றுந் திருநாவுக் கரசே ! வருக வருகவே !

அரன்தொண் டாற்றும் ஆளுடைய அரசே ! வருக வருகவே

7. அம்புவிப் பருவம்

நீமாத மொருமுறை கலைநீங்கி ஓங்குவை

நிமலனிவன் கலைநீங்கிலான்

நின்னுளே மாசுசேர் மறுவுண்டு மற்றிவன்

நேர்கிலான் எம்மறுவுமே

சோமாநின் னுடலினை விடவரவங் தீண்டிடத்

துயருறுவை விடவரவினால்

துஞ்சிய மகற்குயிர் அருளியப் பூதியார்

தொண்டுவங் தானிரவிபால்

பூமீதி விரவொளி² இரவினிற் கூட்டுவை

பொருந்துமிவன் சயஞ்சோதி எப்

போதுமக இருணீக்கு மருணீக்கி அருணேக்கிற்

போந்தனன் ஆடவென்றால்

ஆமுரி லேவருங் கோமாளெம் மரசுடன்

அம்புவீ ஆடவாவே !

அப்பர்பெரு மானுடன் இப்புவியி லெய்ப்பாற

அம்புவீ ஆடவாவே !

1 தேவாரம் VI-3-7.

2 இரவொளி-யாசித்த ஒளி.

8. சிற்றிற் பருவம்

ஒசை ஓவியலாம் ஆனாய்ந்து உலகுக் கொருவனுப் பின்றுப்பீ
உயிரே உயிருறை ஊனேங்கி உளமே உளந்திகழ் அருவேங்
வாச மலரெலாம் ஆனாய்ந்து மலையான் மருகனுப் பின்றுப்பீ
மறைகள் நான்கொடா நங்கமுந் மணியும் பொன்னுநந் போகமுந்
பேச மிகமிக இனியாய்ந் பிரானும் நீயென வேயுருகிப் !

பித்தன் பெருமை பலப்பலவாப் பிறங்கப் பேசிய வாகீச !
தேசு தரளமொ டின்களியேம் செய்யுஞ் சிற்றிலைச் சிலையேலே !
திருத்தாண்டகவேந் தருத்தியில்யாம் செய்யுஞ் சிற்றிலைச் சிலையேலே

9. சிறுபறைப் பருவம்

அருநான் மறைகண் டறியா அதிகை அம்மான் வெஞ்சுலை
ஆற்றேன் வயிற்றின்² அகம்சார் நோய்தீர்த் தருளாய் நீயெனவும்
அரனு ரிஜையடி நீழல்³ வீஜை அந்தி மதி தென்றல்
அணிகெய் வேனில் வண்டறை பொய்கை ஆயிலை ஒருங் கெனவும்
எரிவால்⁴ வேறேர் தெய்வம் விரிவே இல்லா மதியர்செய்
திறைஞ்சி னாலும் எம்பி ராற்கஃ தேற்ற தாமெனவும்
திருநா முழக்கும் பெருநா வரச சிறுபறை முழக்குகவே
செறிபுற் றிருத்தித் தறிபொற் கரத்தால் சிறுபறை முழக்குகவே

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

பாங்களை வேனிற் ரென்றற் றேரோன் பாற்புக ஊரில் வெற்றிப்
பாடுளோ நாடும் பிடு முளைவன் பாடல் பலவுடையர்ம்
ஒங்கொலி மாப்புண் டாழித் தேஞர் ஒவலில் சீராரூர்
ஒருவனை உயிரா வணமே நோக்கி உள்ளக் கிழியிலுறுத்
தேங்குற எழுதி உயிரா வணமாச் செயிலுணர் வட்டங்குடித்
திகழுவன் என்றவன் சிறப்பியல் செப்பிய திப்பிய மெய்ப்புவவா !
தேங்கம மாழுர் த் திருநகராளி சிறுதே ருருட்டுகவே !
திரைகடற் கலமிழச கரையடைந் துற்றவ சிறுதே ருருட்டுகவே !

வாழ்த்து

வாழிய தில்லை மனி மன்றம் மன்றுடி
வாழிய சீரார்தே வாரமும்—வாழியப்பர்
வள்ளாற் றமிழுமல் வாக்குவள மன்சாரிப்
பிள்ளைத் தமிழும் பெரிது,

1 தேவாரம் VI-38-1. 2 தேவாரம் IV-1. 3 தேவாரம் V-90.

4 தேவாரம் IV-60-9. 5 தேவாரம் VI-25.

III சுந்தரர் பிள்ளைத் தமிழ்

கலிராஜ பண்டித வித்வான் கனகராஜேயர் அவர்கள் B.O.L.
(தமிழ் பேராசிரியர், மகாராஜா கல்லூரி, புதுக்கோட்டை) இயற்றியது

1. காப்புப் பருவம்

அறிவினுக் கெல்லை பிதுவென வகுக்கும் அரிய

நான் மறை முடி மிசையே

அடிமலர் பறித்திட்ட உலகுயிர்த் தொகைகள்

அடையலா கலமெலா மடையச்

செறிவினுஞ் செறிவாய்த் தெளிவினுஞ் தெளிவாய்த்

திருநட மிடுகூற் பெருமான்

தேவர்தாழ்ந் திறைஞுசப் பயோததி யளித்த

தீவிட மடக்கிய களத்தன்

நறியன மலர்கள் இருப்பவு மெருக்கு

நயங்தருள் சிவபரஞ் சுடர்தான்

நாவலுர் நம்பி வனப்பகை யப்பன்

நலம்பொலி சிங்கடி யப்பன்

வெறியன அறியாப் பெருந்தகைப் புலவன்

வேதவேத் தியலென்ற தோழன்

விபுதமா மணியாம் சுந்தரச் சிசுவை

விருப்பினாற் புரந்தரஞ்சுகவே.

2. செங்கிரைப் பருவம்

தேவரும் பெறலரிய சிவ அமுத சலதியைச்

கிந்தையி னடக்கு குழலீ !

சிவ சமயம் உலகெங்கும் வளரவும்

பரசமயர் செயலொழின் தழிவெய்தவும்

யாவரும் பெறுகிலா நாவன்மை மனவன்மை

எய்தியே வரு செல்வமே !

இவனிவைவன் எம்பிரான் பசுபதிக் கடவுளை

இதயமலர் நெகிழ்தல் கண்டும்

பாவருந் தமிழினாற் பித்தனென அந்தனைக்

பலர்க்கிடை மொழிந்து நின்றே

பழமையுறு மாவணனின் அடிமை நிலை நாட்ட

அப் பண்ணவ னெடுத்த அளவே

சேவரும் பெருமானை யனுகுபைந் தமிழ்வாய !

செங்கிரை யாடி யருளே ;

திருநாவல் நகராளி ஒருநா அசைத்து நீ

செங்கிரை யாடி, யருளே !

3. தாலப் பருவம்

பொன்னெடு¹ மெய்ப் பொருள் தந்தருள் கின்ற
 புராதன புண்ணியனும்
 போக மொடுஞ்சிருவைப்புணர் வித்தருள்
 பொன்றினி மேனியனும்
 இன்னவ னித்தகை யுள்ளவ னென்பதி
 யார்க்கு மறிவரியான்
 எளிமையி னுலெனை அடிமை கொள் பவைன,
 யென் இதய மறப்பதுவோ
 அன்னவ னென்பிழழ எத்தனை யேதும்
 அறிந்து பொறுப்பவனே
 அவனடி யாரடி யாரடி யாரடி
 ஆர்ந்தன என்தலைமேல்
 தன்னமும் அகல்கில என்றருள் நாவல !
 தாலோ தாலேலோ
 தமிழறி வித்தக அருள்நெறி யுத்தம !
 தாலோ தாலேலோ

4. சப்பாணிப் பருவம்

இறைகளோ டிசையின்பம்² இன்பமோ டிசைவாழ்வு
 இன்னதொ உணரஎண்ணி
 எம்பிரான் திருவருளி னுற்றேஷி நாடினேன்
 எங்கனே புகலுகேன்யான
 மறைகளே தெளிவதற் கரிதாய வருவடைய
 வள்ளலே யஞ்சினின்றேந
 மானிடப் பிறவியே வாழ்கின்ற வாழ்வினை
 மதித்திடேன் வேட்கையில்லேன்
 அறுபடே பத்தெட்டும் ஆறினேடுஞ்சு நான்
 கறிவிக்க வல்லதேவன்
 அவனலா தில்லையெனை யடிமைகொண் டருளி துன்
 அன்பினுக் கெல்லையென்றும்
 குறைவிலாப் பெருவாழ்வு தரவல்ல குரவனே !
 கொட்டியருள் சப்பாணியே !
 குணமிக்க நரசிங்க முளையரையர் செல்வமே !
 கொட்டியருள் சப்பாணியே !

1 தேவாரம்-ஆரூர்—‘பொன்னும்’ VII-59

2 சந்தர் தேவாரம்-ஆரூர்-VII-8.

5. முத்தப் பருவம்

தம்மைப் புகழ்ந்து பேசகினும் சார்ந்து சிறப்பப் பாடுகினும்

தருதல் சிறிதும் பயில்கில்லாத் தருக்கின் மிக்க பொய்யர்த்தமை மெய்ம்மை யழியக் கவிதைகளால் வீணே பாடி யழியாதீர்

விருப்பும் வெறுப்புங் கடந்தொளிரும் வேதப் புகலூர்ப் பெரு இம்மை சோறுங் கூறையுநன் கெய்தி அம்மை சிவமெய்த [மாளை

இனிடே பாடிப் பயிலுகிரென் றிசைத்த பவள வாய்மணக்கும் செம்மை வழங்கு திருமுத்தம் தேவா ! தருக தருகவே !

செழுமைத் தமிழின் மணமுத்தம் திருவா சூரா தருகவே !

6. வாரானைப் பருவம்

மிடுக்கிலாக்கி கோழையனை வீமனே என்றும்ஒரு

ஷில்லெடாப் புல்லியோனை

விசயனே என்றும் கொடுத்தறி கிலாதழுரு

விழலைனப் பாரியென்றும்

தொடுத்தசொற் பாடலாற் பயனில்லை பயனில்லை

தூயதிரு நீற்றுப்பொடி

துலங்குதிரு மேனியெம் பெருமாளை நாடியே

சொற்செல்வ மெல்லாஞ்சொரிந்

தடுக்குமே லமருலக மாள்வதற் குரிமையினை

அடையமுயல்வீர் புலவர்காள்

ஆகாத செய்தகுறை தவிர இதுநெறியென்ன

அருளினாற் சொற்ற குரவ

வடுத்தவிர் தவச்செல்வ நாவலூர் நம்பியே

வந்தருள்க வந்தருள்கவே

வாழ்வெலம் தாவல்ல ஏழிசைச் செல்வனே

வந்தருள்க வந்தருள்கவே

7. அம்புவிப் பருவம்

அழகுமலி உருவினேன் அமுதமய கலையினேன்

ஆனந்த மூர்த்தி முடிமேல்

அமருமொருபெருமையும் அடைந்துளேன்

எனாளைன் தாணவ முதிர்ந்து ளாயேல்

அழகன் அழகினை வடித்தரிய¹ முகு ரத்தின்
வைத் தமரரும் பெறலரியதாம்
அன்புநற் ரேழமையு நன்கு தர வாய்த்தசிவ
அழுதமுன் குழவி யிவனும்
விழவுமலி வீதிகளில் வெண்ணிலா ஒழுகால்
வின்னகத்² தென் றாழிடம்
வெள்ளளாளி யிரங்கு பெற் ரெளிர்கின்ற
சிறுமையுளை வேதவேதாந்த மூர்த்தி
அழகொளியை யெய்திபுயர் சுந்தர னழுத்தலால்
அம்புலீ ஆடவாவே !
அருமறையின் முடிபுணரு திருமறைச் சௌல்லனைடு
அம்புலீ ஆடவாவே !

8. சிற்றிற் பருவம்

பரவும் பரி சொன்றறியேனுன்³ பண்டே யும்மைப் பயிலாதேன்
பழகா நின்று புணி செய்வார் படைத்த பயனும் படைத்தில்லேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேனுன்
எங்கே போவே னுயிடினும் இறையே வங்கதென் மனத் திருப்பான்
மருவி யகல மாட்டேனே வழிநின் ரெழிந்தென் ஒழிகில்லேன்
வள்ள ஓஜையே மறப்பதற்கும் வகையை யறியே வெனாமொழிந்
திருவ நினது திருவடியாற் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே ! [த
திருவா ரூரிற் பரவையன்ப ! சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே !

9. சிறுபறைப் பருவம்

விற்றுவரு-முரிமையுன தொற்றியென வந்திலேன்
விரும்பியும் தாளாயினேன்
மீளாத அடிமையாப் வேறுபிறர் ஏவரையும்
வேண்டாதிருக்க நினைவேன்
குற்றவினை யெவையும்யான் செய்ததுவு மில்லையே
கொத்தையே னுக்கிளீரே
கூடுபணி பூணாடியர் அல்லவை சொல்வரேற்
குறைகேட் டிரங்கலின்றி

1 முகும்-கண்ணுடி. 2 என்றாழ்-குரியன்.

3 சுந்தர் தேவாரம் VII-77 (ஜயாஹ) 4 சுந்தர் VII-95

மற்றுளீர் வாளாங் கிருப்பதழ காகுமோ
வாழ்ந்துபோ தீரையரே !
வளரொளிக் கண்கொண்ட கொடுமையிர் ஒருவிழி
வழங்கினீர் அதுபோதுமோ ?
செற்றருள வேண்டுங்கொல் என்றுபேசிய அழக !
சிறுபறை முழக்கியருளே !
தேவரையு மறியாத நரவலூர் நம்பியே
சிறுபறை முழக்கியருளே !

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

தானே யெனிமுன் படைத்தருள்வான்¹ தனையுஞ்
தனது செயலினையும்
தகவே யறிந்து மெய்யுணர்வின் தவத்தால்
தமிழின் தொடைதொடுத்து
நானே அவனைப் பாடலெவன் நாயி
னேனைப் பொருளாக்கி
நடவேண் பறவேண் கயிலைவர் நலஞ்சால்
வெள்ளோ யாணியினை
கோனே யடியேற் குதவுகெனக் கொடுத்தான்
பிறவி கெடுத்தானே
குளிர்மா நொடித்தான் மலீயாளி சூணங்கள்
சிறந்த குடியாளி
தெனே அவன்பேர் எனக்கென்றும் ! சிறுதே
ருருட்டி யருஞ்ஞகவே !
தெய்வத் தமிழின் நாவலனே ! சிறுதே
ருருட்டி யருஞ்ஞகவே !

1. VII-100. 2. நொடித்தான்மலீ-ஸ்லைமலீ.

IV முரீ மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்

மகாமகோபாத்யாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஜயரவுர்களின் மாணவர்
திராவிடக் கலிமணி வே, முத்துசாமி ஜயர் M.A. L.T.

[முன்னெய்பாடசாலைப் பரிசோதகர்]

அரசங்காதபுரம், திருக்காட்டுப்பள்ளி P.O. இயற்றியது.

சித்திலிங்காயர் துதி—நேரிசை வெண்பா

எள்ளத் தனியன் பிலேன்மணி வாசகர்க்கோர்
பிள்ளைத் தமிழ்பேசப் பீடருளும்—வெள்ளமிகத்
தத்துமதம் போற்பெருகு தன்னருள்ளேர் தென்மதுரைச்
சித்தி விநாயகன்முன் சென்று

கலைமகன் துதி—நேரிசை வெண்பா

கள்ளத் தமிழேன் கனவாத வூரருக்குப்
பிள்ளைத் தமிழழான்று பேசவே—வெள்ளைக்
கலைமகளின் செஞ்சரணம் காப்பாப் பணிவேன்
மலைவகல நெஞ்சரணம் வைத்து

அகையடக்கம்

எழுதரிய வேதமும் எட்டா அரன்தாள்
அழுதகைடன் திட்டபேரன்பர்—தொழுதகையர்*
மாணிக்க வாசகர்சீர் மங்தனென் வாறுறரைப்பேன்
நாணிக்கை நாநடுங்கும் நான்

நால்

1. காப்புப் பருவம்

அறுசீர் இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்
பெருந்துறையிற் குருந்தடியிற் றிருந்தடியார் குருமணி
யாப் பிறங்கி வையைப்
பெருக்கடைப்பான் பிட்டுக்கு மன் சுமந்து பிரம்படியுப்
பெற்றுப் புல்லான்

*தொழு-தகையர் என்றும், தொழுத-கையர் என்றும் பிரிக்கலாம்

அருந்துறுகான் கரிபரிசெய் தப்பரிமே வழகனென
அருள் செய் தானை
அவன் பாகம் பிரியாத் அங்கயற்கண் ஞைமுதை
அவர் தோள் ஆகம்
இருந்துறைந்து விளையாடும் இருங்களிற்றை
இளஞ்சேயை என்றுங் குன்று
இவசருளாற் புவனமெலாம் இனிதளிக்கும்
மாயவனை இலங்கு மார்பம்
பொருந்துரிமைப் பெருந்திருவைப் பூமகனை
நாமகளைப் போற்றல் செய்வாம்
புகல் கணியால் உள் முருக்கும் மாணிக்க
வாசகரைப் புரக்க என்றே

2. செங்கிரைப் பருவம்

எழுசீர் இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்
மறுநெறி யிலாது நான் மறை முதற் சாத்திரம்
வகுத்ததிச் சைவ முறையே
மகிதலத் திரு வினை யொப்புறங் திப்பியர்
மனத்துளே மலர்ந்த துவும் இப்
பெறுநெறி காண்மினே பேரவையுள்ளீர் ! எனப்
பெருவளாச் சோழ ஞேடும்
பிடிலா சமுநாட் ¹ திறையொடும் ² இறையியல்
பேசியே மாசில் உண்மை
உறுநெறியி தென்னவே உரையுளார் ஊமையா
ஊமைவாய் பேசும் வண்ணம்
ஒங்குபொன் னம்பலத் தொளிர்திருச் சாழலால்
உலகெலாம் உய்வு காட்டிச்
சிறுநெறிய புத்தரொடு வாதாடி வென்றவு |
செங்கிரை யாடி யருளே !
தில்லைநட ராசனுடன் ஒல்லையிற் கலந்தவ !
செங்கிரை யாடி யருளே !

1 இறை-அரசன் 2 இறை-கடவள்

3. தாலப் பருவம்

அறுசீர் இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

வாணிக் குரிய தலைவனேடு மாலும் மனத்துள் மாலுறவும்
மைந்தன் கணேசன் மாச்சர் மணியன் அழுக்கா ரெய்திடவும்
காணிக் குரிய சன்மைசன் காவற்குரிய நந்திசன்

கவன்று சிந்தை கலங்கிடவும்¹ கனமாப் பதவி திரிசூல
பாணிக் கடவுள் பெருக்துறையிற் பரிந்து குருவா உங்க்கருளும்
பரம ஞானம் படைத்தெவரும் படைத்தற் கரிய சீர்படைத்தாய்
மாணிக் கஞ்சேர் வாசகப்பேர் மணியே தாலோ தாலேலோ
வையம் உய்ய வழங்குமறை மணியே தாலோ தாலேலோ

4. சப்பாணிப் பருவம்

இரட்டை ஆறுசீர்ச் சந்த விருத்தம்

நலமிகு தமனியம் உலையெரி அனலிடை
நலிவறக் காய்ந்திடினும்
நய்மொடு மாற்றெருளி விலையிவை வரவர
நனிசிறந் தோங்குதல் போல்
சலமிகு காவலர் காவலன் ஏவலிற்
தண்டம் ஒஹுத்திடினும்
தகவுறு பத்தியி இலாமெழு கனிவது
சான்றனீ ; சான்றதனால்
வலமிகு சோதனை மூலநல் லன்பரை
மாதொரு பாகத்தான்
வயமுற ஆட்கொளல் மலர்தலை உலகிடை
மயலறக் காட்டினையால்

குலமிகு வழுதியர் குணமினிர் ஆலழையல !
கொட்டுக சப்பாணி !

குலவடி யவர்புலம்** விழைவற உழுபவ !
கொட்டுக சப்பாணி !

1 திருப்பெருக்துறையில் மணிவாசக மூர்த்திக்கே முதல் மரியாதை;
இதனால் பிரமன், திருமால், கணேசர், முருகர், சண்மூர்
நந்திசருக்குப் பொருமை.

* உழையவன்-மங்கிரி, ** புலம்-அறிவு, வயல்.

5. முத்தப் பருவம்

அறைச் சிரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

சதுர மறைசேர் சாத்திரமும் சகலா கழும் தழைத்தருள்ளீ

¹ தந்ததுன்னைக் கொண்டதென்னைச் சங்கரா ! யார் இம்முறையிற்
சதுரர் என்ன நகைச்சுவையிற் சாற்றும் சதுரப் பாடுடையாய் !

சகத்திற் சான்றேர் தகவுரைக்கும் தேன்னன் பிரமாய என்னும்
மதுரைக் கணமச்சாம் பணியாற்றி² மரை நீர்த் துளிபோற் பற்றின்றி

மதிசேகரர்தாட் பற்றுநனி வளர வளர வளர் சுவையின்

மதுரங் கமழுவா சகமளித்தாய் மணிவாய் முத்தம் தருகவே

வாத வூர் பெருவாழ்வே மணிவாய் முத்தம் தருகவே

6. வருகைப் பருவம்

அறைச் சிரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

அன்று³ மாறன் *இவுளிவிலைக் கார அளித்த அருநிதியம்

அனைத்துந் திருவார் பெருந்துறைக்கே யாக்கி யதுகேட்ட டம்மாறன்
என்று பரிதான் வருமென்ன இறைவன் அருளைச் சிந்தித்தே

இன்னும் சின்னட்ட கெய்துமலை என்று கூறி எழில் வெள்ளி
மன்றுள் மாறி நடிப்பவனை மன்முன் மாயப் *பஸியிவர்ந்து

வந்தா வளிமு லத்தந்நாள் அவாசிப் பஞ்சி விலைபேசி
ஏன்று கயிறும் மாறவைத்த நம்பீ ! வருக வருகவே

ஞாலம் புகழும் மணிவாக்கின் நம்பீ வருக வருகவே

7. அம்புவிப் பருவம்

எழைச் சிரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

அம்புவியிற் றிங்கள்ளி அமைதியொடு சாந்தனுளி

அழகிலை மேவிடுதலால்

ஐயனைம் வாதவு ராளி⁴யிறை ஒக்கினும்

அகத்திற் களங்கம் உள்ளாய் !

பம்புமுன் கலையொரு பக்க மங்குவை ; இவன்

பால் மறுவு தேய்வுமில்லை ;

பரவுமுன் கலைக்கிலாச் சுவையிவன் கலைக்குண்டு

பணிந்திரங் தாற்றரு குவான் ;

1 திருவாசகம்-கோயிற்றிருப்பதிகம் 10

2 மரை-தாமரை. 3 மாறன்-பாண்டியன்.

*இவுளி, பரி, வாசி-குதிரை.

4 இறை-சிறிது. இப்பாடல் சாம, பேத, தான், தண்டம் என்னும் நால்வகை உபாயமும் கூறுகின்றது.

வெம்புயங்கற்கு நீ வெருள வேண்டா ; ஜிவன்
 விடவராப் புனைவ னண்பன் ; .
 மிகைசெயிற் றில்லையில் முரணிய சாக்கிப
 வீணர்படு பாடு கண்டாய்
 அம்புயக் கரமசைத் தாடற் கசைத்தனன்
 அம்புலி ஆட வாவே
 ஆசையொடும் சசர்புகழ் வீசுமணி வாசகலெ ,
 டம்புலி ஆடவாவே

8. சிற்றிற் பருவம்

அறுசீர் இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்
 மைதவழ் கண்ணூர் மண் பொன்செய்
 மைய ஹமுன்று மயங்காதே
 வண்பொருள் மனின்வி மக்களோனும்
 மயதை ஒங்கி வளராதே
 உய்திறம் அரன்பொன் அடித்துனையே
 உறுதுனை உறுதி எனப்பற்றி
 ஒருவலில் அன்பால் அவன்புகழே
 ஒதி உருகும் உத்தமனே !
 எய்துவ யாவும் அவன்செயலே
 யாரோ இதற்கு நாயகமென்
 ரெண்ணிய எண்ணம் நின்வாழ்வின்
 இயலாக் கொண்ட செயலோனே !
 செய்தவம் சாலச் செய்தவனே !
 சிறியேம் சிற்றில் சிறையேலே !
 திருக்கிளர் செல்வப் பெருக்கக்கல்வாய் !
 சிறியேம் சிற்றில் சிறையேலே !

9. சிறுபறைப் பருவம்

அறுசீர் இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்
 அன்பாற் குவலயம் அமையும் பெருமை
 அணிசீர்க் களாவியலா
 அங்கா ஸிரையனூர் அருளும் இலக்கணம்
 அனைத்தும் அமர்ந்தொளி
 இன்பார் பாடற் கிலக்கியம் இதுவாம்
 எனப்பல துறைகளொடும்
 இலகும் அகப்பெராருள் குலவுமுள் ஞறை³நடம்
 இடுதில்லைக் கோமான்

1 ஒருவல்-கீங்குதல். 2 குழுத்தபத்து-7. 3 உன்னுறை-பொருள்

தன்பாற் பொருந்திய தலைமை தழைவுறு
 தகைமை சார்ல்னாத்
 தரணிக் குயிரெனச் சாற்றுசிற் ரம்பலத்
 *தனித்திருக் கோவையினைத்
 தென்பா^० வாழறை நன்பாப் புலவ !
 சிறுபறை முழக்குகவே !
 திருவா சகம்சகம் முழக்கிய செல்வா !
 சிறுபறை முழக்குகவே !

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

எழுசீர் இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்
 உற்றுரை^१ வேண்டிலேன் குற்றுல நடனனே
 உனது குரை கழலினைக்கே
 உள்மிளங் கற்றுவின் உருகவேண்டும் என்றும்
 உரியபா ஹட்டி^२ என்னைப்
 பெற்றுளின் மேம்படப் பரிவொடுன் உருக்கியுட்
 பெருக்கினை ஒளியை என்றும்
 பேசரிய^३ அம்மையே ! அப்பனே ! ஒப்பிலாப்
 பேரன்பின் விளை அழுதமே
 இற்றைநாள் நானுண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித்துளேன்
 எங்கெழுந் தருள்வ தென்றும்
 இன்னணம் பலவகைத் துதிகவி இசைத்தவா !
 சடிலா மணிவா சகா !
 செற்றுரக்கும் அருள்செயும் பெற்றி மிக
 உற்றவா ! சிறுதே ருருட்டிழருளே !
 திரிபுரத் தெதிர்புவித் தேருருட் டானெனச்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே

மங்கல வாழ்த்து

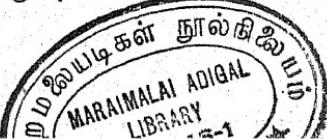
வாழிய பாண்டி வளாநாடு ; வரதவூர்
 வாழி பெருந்துறை மாமதுரை—வாழிமணி
 வாசகர்சொல் ஏட்டில் வரையம் பலவாண
 சசனாருள் எங்கும் இசைந்து

*இறையனார் அகப்பொருள் இலக்கணத்துக்கு இலக்கியம் திருக்
 கோவையார்; உள்ளுறைபொருள்; ० தென் பா-அழகியபாடல்.

1 திருவாசகம்-திருப்புலம்பல் ३

2 ஷீ பிடித்தபத்து ७

3 ஷீ ஷீ ३

—
திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டான் நூற்பாக் கருத்து

மெய்கண்டான் தாள்தலை மேவலே வாழ்வு

1. அனைத்தையும் ஒடுக்கும் அரனே முழுமுதல்
2. ஆண்டவன் அருளால் மீண்டும் உலகுள்
3. இனாடல் அகத்துயிர் விளக்கமே மனதும்
4. சண்டிய உயிர்நிலை ஜூவகை என்ப
5. உயிர்கள்பால் தோன்றும் உடையவன் உதவி
6. ஊழே ஒருநிலை இருநிலைப் பொருள்உள்
7. என்றும் சார்ந்து நின்றதே உயிர்நிலை
8. ஏற்றமாம் உணர்வை இறையே நல்கும்
9. ஜூயன்ஜூங் தெழுத்தால் அருமலம் கழுதும்
10. ஒட்டிய கட்டை விட்டகல் வீடு
11. ஒவர இன்பம் இறையடி உறுதல்
12. ஒளவியம் இலாகிடத் தரண்வெளி யாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

துறிப்பு :— மேந்தண்ட பன்னிருதொடரும், முறையே சிவஞானபோதச் சூத்திரம் பன்னிரண்டின் கருத்துரையாகும்.

1. அனைத்தையும்- (சொல்லக்கு, பொருள்உலகு) தோற்றம் நிலை இறுதிலெள்ள முழுதையும், சொல் உலகு, பொருள்உலகு என்பன மாயாகாரியமாகிய தத்துவம் முப்பத்தாறு :
2. பேரூழியில் மாயை ஆண்டவன் அருளில் ஒடுங்கும்; அப்படி ஒடுங்கிய மாயை மீளவும் ஆண்டவன் திருவருளாலேயே உலகமாகக் காரியப்படும்.
3. எழுவகைக் காரணங்களால் உடலுக்கு வேறுக உயிர் உண்டு என்பதை உணரலாம் ; அவ்வுயிரின் அன்பு அறிவு ஆற்றல் கள் விளங்குவன உடலோடு கூடியநிலையில்
4. மனமுதலியவற்றுடன் கூடியஉயிர், நன்வு கனவு உறக்கம் பேராலுறக்கம் உயிர்ப்படங்கல் என்னும் ஜூவகை நிலையினை எய்தும்.

5. கடவுள் கைம்மாறுகருதாது செய்யும் திருவருள் உதவியை உயிர்களிடமாகக் காணலாம்.
6. ஆண்டவன் என்றும் ஒரு படியாகவே இருப்பவன்; உயிர்கள் டலகு உடலோடுகூடிய கட்டுநிலையும், இறைவன் திருவடிப் பேரேறுகூடிய ஒட்டுநிலையும் என்னும் இருவகை நிலைகளையுடையன. உலகம் மாயையினின்றும் தோன்றுதலாகிய கார்யங்களிலையும், அட்மாயையில் ஒடுங்குவதாகிய காரணங்களிலையுமாகிய இருவகை நிலைகளையுடையது.
7. உயிர்கள் கட்டுநிலையில் மாயையினையும், ஒட்டுநிலையில் இறைவனையும் சார்ந்தே நிற்பன.
8. உலகறிவும் உயிர் அறிவும் உடையான் அறிவும் என்னும் மூன்றஞுள் உடையான் அறிவே உயர்ந்தது. அவ்வறிவு ஆண்டவன் அருள் உருவாயிலாகவே வரும்.
9. “சிவயநம்” என்னும் இறை திருப்பெயராம் திருவைந் தெழுத்தை விதிப்படி இடைவிடாது என்னுவதால், காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மாயை வினை மலம் மூன்றும் நீங்கும்.
10. மூம்மலங்களும் நம்மைக் கட்டுறுத்துவன் என்று கருத்தில் கொண்டு, அவற்றுடன் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதே வீடு.
11. அப்படிக் கருதிய நினைவுடன் ஆண்டானுக்கு நாம் என்றும் அடிமையே என்று செய்வன் வெல்லாம் தொண்டாகக் கொள்ளுவதே பேறு.
12. தொண்டு செய்தற்குரிப் துணை, உள்ளம் உரை உடல் என மூன்றா. இம்முன்றாம் அருட்குறி அடியார் ஆசான் என்னும் முவிடத்தும் அன்புடன் செய்வதே திருத் தொண்டு.

ஆக்கியோர் :

திருவள்ளுவரகம் ப. இராமநாத பிள்ளை,
கழகப்புலவர் சைவகித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழகம்.
திருநாவுக்கரச நாயனுர் சைவகித்தாந்தக் கழக வெளியீடு
திருத்துறையூர் & 41, பிராட்வே, சென்னை.